

plura quaedam est, & cuius nobis mutatio-
nes innumeras & quasdam quasi vicissitu-
dines singulis ferè hominum aetatibus licet
animaduvertere; quae prius eloquentiae, tum
verò Philosophiae, ceterarumq; optimarum
artium laus viguit in Graecia, ea Romanis
quasi per manus tradita ad alias atq; alias
gentes sensim delapsa est. Ac fuit tempus,
cum & iuris civilis, & liberalium discipli-
narum omnium studia non florent sed fer-
uerent in Gallia; eoq; tamquam ad bona-
rum artium mercatum undiq; confluere-
nt ex Germania, Britania, Polonia, Bohemia,
alijsq; Europa gentibus. adolescentes nobilissi-
mi: in quorū numero memini me videre ex
Moravia vestra praecipua nobilitatis viros,
qui si hoc tēpore Galliam intuerentur, quā
olim opibus, legibus, & praeclaris institutis atq;
adeò omni doctrinarum genere beatam vi-
derunt atq; admirati sunt, certè vel in Gal-
lia Galliam ipsam nunquam agnoscerent,
vel ruinas istas, incēdia, clades, parietinas,
ipsum deniq; Galliae funis lacrymis & la-
ētū nobiscum, quae pietas eorū est, profequerentur.

GALLIA EST TESTIS:

ſpectat utilitas, verum etiam ad Theolo-
gos, ad Canonistas, ad alios deniq; homines
innumeros, ſed ad eos maximè qui in mune-
ribus & administratione Reipub. verſan-
tur: in quate dignitates olim ampliffimas
adſecuturum ſperamus nos, in quorum ani-
mis excitati non iam exſpectationem tui,
ſed amorem & admirationem incredibili-
lem. Quocircà par eſt, maturè tuas aures ta-
libus undiq; vocibus circumſonare. Egre-
gia ceriè tua indoles ac propè iam adulta
& maior etate virtus facit, uti mihi per-
ſuadeam, ſtudia iſta noſtra non eſſe ſuprà
captum ingenij tui. Hanc Deus indo-
lem perducatur ad frugem & maturitatem:
deiq; tuis virtutibus incrementum, pro ſua
clementia & voto noſtro, maximum. Vale
Baro Ladislac generoſiſſ. & optime. Au-
guſte Raurac. IX. Kal. Septemb.

clō lō xciii.

FR. HOTMANNI
 I. C. DE CASTIS INCE-
 STISVE NUPTIIS
 DISPUTATIO: CUIVS PRI-
 MA PARS EST
 DE GRADIBVS COGNA-
 TIONIS.

*De graduum cognationis enumera-
 tione ex iure civili Rom.*

CAPVT I.

DE vniuerso sponsaliorū ac
 nuptiarum iure diligenter
 accurateq; scripturus, ope-
 ræpretiū videtur primum
 omnium graduum cognationis ratio-
 nem exponere: veteremq; nostrā hac
 de re tractationē hoc loco renouare.

Igitur Cognatio generali nomine, est
 ius quoddā inter certas personas, quæ
 vel natura, vel adoptione cognatæ
 sunt, legibus institutum. nam eius tres
 sunt species: Naturalis, Civilis, & Cō-
 iuncta, quæ vtroq; iure constat. Natu-
 ralis cognatio perse, est communio
 sanguinis extra nuptias quæsitæ, sed

ALTERA PARSEST,

DE

GRADIBVS ADFI-

NITATIS.

Adfinitatis definitio, & diuisiones.

CAPVT I.

AD FINE S sunt (vt Paulus ait) viri & vxoris cognati. *l. 4. §. 7. D. de grad.* quod sanè perquàm præcisè & obscure scriptum videtur. nam cùm adfines ex eo dici subiūgat, quod vnus aliquis ex diuersa cognatione ad fines alterius accessit per nuptias, quemadmodum adfines in agris dicuntur ijdemū, qui confines agros possident. *l. pen. D. fin. reg.* vicinorum autem vicini inter se vicini nō sunt, eodē modo ijdemū adfines sunt, qui per nuptias inter se propinqui facti sunt, vt apud Paulū ita potius legendum esse videatur: Adfines sunt viro vxoris cognatis; vicissim q̄; adfines sunt vxori viri cognati. cuius mendi quamplurima quoq; apud Paulum in re p̄sif-

sè differuimus: nunc ordine ad Sponsalia, tum verò ad Nuptias accedamus.

PARS TERTIA, QUAE EST
DE
SPONSALIBVS.

*Notatio nominis & definitio Sponsaliorum
proponitur & explicatur.*

CAPVT I.

SPONSALIA à spondendo dicta esse, video inter omnes conuenire: propterea quòd veteribus plerumq; moris fuit, stipulari & spondere sibi uxores futuras. Vnde Sponsorũ & Spõs farum nomina: vt ait *l. 1. l. 2. l. 3. D. h. t.* quod idem Ser. Sulpitius tradit apud Agell. *lib. 4. c. 4.* eiusque consuetudinis exstant exempla in *l. si stipuler, 35. D. de verb. oblig.* & apud Plautum in Pœnulo:

*A. Audi tu patre, dico ne dictum neges:
Tuam mihi maiorem filiam despondeas.*

P. pactam rem habeto. A. spondésne igitur?

PARS QUARTA, QUAE EST

DE

RITV NVPTIARVM
& iure matrimoniorum.

*Matrimonium inter & Nuptias differen-
tia, & utriusque definitio
proposita.*

CAPVT I.

PRIMUM illud obseruādum est, quamuis matrimonij & nuptiarum nomina interdum promiscuè vsurpentur : *velut in §. 1. Inst. de pat. potest. & l. si ita, 10. l. eos qui, 65. D. h. t.* hanc inter illa differentiam obseruari posse, quòd Matrimonium est conuentio inter virum & vxorem, de perpetua vitæ societate: Nuptiæ verò, celebratio Matrimonij, quæ certo ritu pro varijs cuiusque ciuitatis legibus instituta est. *l. pen. D. de don. int. vir. & vx.* Similiterque Matrimonium à Nuptijs distinguitur *in d. l. si ita, & l. seq. D. h. t. §. si aduersus, de nuptijs. l. inter eos, 27. D. de don.*

ret M. Antoninum fratris vxoris sue filium. Quod idem de propatruis, proauunculis, proamitis, promaterteris, ceterisque superioribus intelligendum est. Conferuntur autem inter se hoc modo:

Leuir, frater mariti

Fratriva, fratris vxor

Fratriva, fratris vxor

Glos soror mariti

Sororius, sororis maritus

Profrater, frater vxoris

Sororius, sororis maritus

Profrater, vxor sororis.

QVINTA, ET POSTREMA PARS EST,

DE

SPVRIIS, ET LEGITIMATIONE.

Spuriorum definitio, nominis notatio, & diuisiones multiplices.

CAPVT I.

SPVRIVS, generale nomen est, quod ijs omnibus conuenit, qui sine patre iusto nati sunt. cuius adpellationis originem haud scio an satis commodè Iurisconsulti ad Græcam notationem retulerint: quasi qui

LECTOR,

Disputationem de Dotibus &
vniuerso earum iure, itemque de
Donationib. omnium generum
à Fr. Hot. conscriptam habe-
bis in libro Disputat.
iuris ciu.